

Tisztelt Kollégák,
Tisztelt Professor Úr, Kedves András,

nagy szeretettel üdvözlök mindenkit a mai, Karácsony András professzor úr tiszteletére szervezett konferencián, amelyet a Jog- és Társadalomelméleti Tanszék oktatói Professor Úr közelgő nyugdíjba vonulása alkalmából hirdettek meg.

1. Dékánként személyes visszaemlékezéssel szeretném kezdeni: 2023-ban négy évtizedes oktatói és tudományos munkássága, valamint kari és egyetemi vezetői tevékenysége elismeréseként a Kar vezetése Lippay-díj kitüntetés adományozott Karácsony András részére. Sajnos a szeptember 11-i tanévnyitó ünnepségen a kitüntetésről szóló oklevél átadására nem volt lehetőség, így azt 2024. januárjában, egy kisebb delegációval saját otthonában nyújthattam át Professor Úrnak. Úgy gondolom az itt jelenlévők közül mindenki tisztában van vele, milyen okból "késlekedett" a kitüntetés átadása. Ezen személyes találkozás során a dékán számára is erőt adó volt András látható lendülete és a gyógyulásba vetett töretlen bizalma, ahogyan a dolgokhoz való általános pozitív hozzáállását súlyos betegsége alatt sem veszítette el, miközben otthonról kellett leküzdenie akár az ELTE távoli asztal elérésén keresztül a Poszeidon elektronikus dokumentum-hitelesítés közismerten göröngyös akadályait.

Professor Úr, az első gondolatom tehát az elismerésé és az öröme: örülünk, hogy ma itt vagy közöttünk és reméljük jó egészségben, sok derűvel hosszú évekig számíthatunk Rád.

2. Karácsony András *Döntés és hagyomány* című, 2023-ban benyújtott és azóta megvédett MTA doktori értekezésében behatóan foglalkozik a döntés problémájával, elsősorban annak jogi természetével. Az értekezés téziseiben kifejti, hogy egy "*döntés az elvileg kívánatos és reálisan lehetséges közötti különbség áthidalója*", amely pillanat átszövi nemcsak társadalmi, de egyéni életünket is.

Az élet számtalan momentuma döntési terhet és lehetőséget ad számunkra: vannak hétköznapi pillanatokhoz kötődőek, például "*melyik sajtót vesszük meg*", de vannak hosszabb távon meghatározóak, például "*amikor a házasságkötéskor kimondjuk az „igent”.*"

Úgy érzem ma egy megfelelő sajt kiválasztásának – néha kétségkívül filozófikus – lehetőségétől komolyabb, de talán egy házasságkötéskor kimondott szótól kisebb súlyú döntés következtében vagyunk itt:

előzetesen tudtunk ugyan a határozott szándékról, mégis nehéz volt elfogadni, hogy – bár a jogszabályok ezt nem írják elő – 2025-ben nyugdíjba kívánsz vonulni.

Az oktatói közalkalmazotti jogviszony megszűnése természetesen nem jelenti azt, hogy az oktatás reális lehetősége is megszűnne, különösen nem, hogy mind a Kar, mind a Tanszék számít tudásod és tapasztalataid átadására, és bízunk benne, hogy kollégáid, különösen a fiatal doktoranduszok a jövőben is fordulhatnak hozzád.

3. 1981-ben tudományos ösztöndíjas továbbképzési gyakornokként léptél be az intézménybe és az oktatói ranglétrát végigjárva lettél 1999-ben egyetemi tanár, 1993 és 2009. között pedig tanszékvezető. Az Állam- és Jogtudományi Kar nevében köszönöm a példamutató pozitív szemléletet, emberséget, szakmai-kollegiális hozzáállást, alázatot, amely a Kar dékánhelyetteseként 2000 és 2008. között, majd az Egyetem rektorhelyetteseként 2010 és 2014. között is mindvégig jellemzett.

Köszönöm egyben azt a tudósi életpályát, amely igen széles körben, a társadalomelmélet, a jogfilozófia, a tudás- és kommunikációelmélet legfontosabb kérdéseivel foglalkozik jogi, filozófiai, eszmetörténeti és szociológiai megközelítésben egyaránt.

Ma ebből a szép formákat néző optikai játék, a kaleidoszkóp (görögül: **kalosz**: szép, **eidosz**: forma, **szkopeó**: nézni) képéhez hasonló megsokszorozott színes kavalkádot fogunk látni a kollégák előadásában.

Jó tanácskozást kívánok!